

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/133/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818201165
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5818201165.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Františka Dulačku, v spore žalobcu: B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/XX, I., právne zastúpený: JUDr. Ľubomír Kuboš, advokát, so sídlom K. XX, E., proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefaničova ul. 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený: JUDr. Baltazár Mucska, advokát so sídlom Z. XX, K., v konaní o zaplatenie 1.343,39 eur s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 3C/5/2018-136 zo dňa 10. júna 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu potvrdzuje.

Žalobcovi vo vzťahu k žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd vo výroku I. uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi 1.343,39 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.343,39 eur od 09.12.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku II. priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Za nesporné medzi stranami považoval, že 15.06.2015 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej sa od pohybujúceho sa motorového vozidla, ev. číslo TS 814 BB značky PEUGEOT EXPERT odpojil za motorovým vozidlom pripojený príviesny vozík, ev. číslo TS 641 YA, patriaci osobe odlišnej od prevádzkovateľa motorového vozidla, ktorý bol poistený v rámci PZP u žalovaného (KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s.). Príviesny vozík po odpojení od motorového vozidla PEUGEOT EXPERT narazil do motorového vozidla žalobcu ev. číslo VW GOLF V s evidenčným číslom TS 852 BB, ktoré stálo vo dvore žalobcu. V dôsledku toho mu bola spôsobená škoda v celkovej výške 1.343,39 eur tak, ako vyplýva z priloženej faktúry za opravu daného motorového vozidla. Prvoinštančný súd poukázal na ust. § 427 OZ, § 2 písm. a), g), h), i), § 4 ods. 1, 2 písm. b), § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. o PZP v znení platnom ku dňu vzniku po škodovej udalosti. Pri vyhodnotení zodpovedného subjektu za vznik škody vychádzajúc z dokazovaním zisteného skutkového stavu a platnej právnej úpravy ustálil, že táto bola spôsobená pripojeným príviesnym vozíkom, ktorý sa z neznámych dôvodov odpojil a nie motorovým vozidlom, ktoré tento vozík ťahalo. Nebol sporný spôsob akým ku škodovej udalosti došlo a že sa tak stalo pohybom odpojeného vozíka z mierneho kopca, po ktorom sa plynulou jazdou auto s príviesnym vozíkom pohybovali. Uzavrel, že pokiaľ by bolo pravdivé tvrdenie žalovaného potom by podľa názoru súdu bolo PZP príviesného vozíka nadbytočné, pretože s výnimkou extrémnych prípadov by nikdy nebola daná zodpovednosť za škody vzniknuté z dôvodu prevádzky príviesného vozíka. Jeho podstatou a účelom je byť súčasťou jazdnej súpravy, teda byť ťahané nejakým motorovým vozidlom, na čo samozrejme musí slúžiť hybná sila tohto motorového vozidla. Iné chápanie zodpovednostného vzťahu by znamenalo, že poistenie vozíka by bolo nadbytočné. Na podklade uvedeného uzavrel, že žalovaný je

vecne pasívne legitimovaný subjekt v predmetnom konaní. Účinne nepoprel tvrdenia žalobcu, nakoľko neuviedol vlastné skutkové tvrdenia ohľadne skutočnosti o vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti a škodou. S poukazom na ust. § 11 ods. 7, 8 Zákona o PZP, § 517 ods. 2 OZ, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. žalobcovi priznal s uplatnenou istinou i úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy od 09.12.2015 do zaplatenia, teda po uplynutí 15 dní po tom, ako došlo k skončeniu prešetrovania poisťnej udalosti u žalovaného. Oznámenie žalovaného o ukončení šetrenia z 23.11.2015 súd považoval za odmietnutie náhrady škody poškodenému. O nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP a úspech žalobcu v spore.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalovaný. Vychádzajúc z opisu rozhodujúcich skutočností uzavrel, že prívesný vozík bol pripojený k motorovému vozidlu, spolu tvorili jednu jazdnú súpravu v zmysle zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Vzhľadom na to je jediný možný a logický záver, že škoda bola spôsobená dôsledkom prevádzky motorového vozidla a nie pripojeného vozíka, pretože práve kinetická energia motorového vozidla uviedla celú jazdnú súpravu do pohybu. Prívesný vozík by sa sám o sebe do prevádzky nedostal a jeho prevádzka bola jedine v dôsledku pohybu a vyvinutej ťahacej sily motorového vozidla. V kontexte uvedeného namietol, že sa konajúci súd nevysporiadal s námietkami žalovaného odkazom na Metodické usmernenie členov SKP č. 1/2005, ktoré stanovuje postupy členov SKP pri likvidácii poisťných udalostí spôsobených jazdnou súpravou v prípadoch, keď ťahajúce vozidlo je poistené u iného poisťovateľa, ako je poistené ťahané vozidlo. Poukázal na čl. 2 ods. 2.1., ods. 2.2. Metodického usmernenia ako i rozsudok Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 25Cb/337/2015. Dospel k záveru, že v predmetnom konaní došlo k nesprávnostiam v procese zisťovania rozhodujúcich skutkových okolností, vyhodnocovaní výsledkov vykonaného dokazovania a prijímania skutkových záverov. V dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci napokon konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, spočívajúcu v nedostatočnom a chybnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zmenil, žalobu žalobcu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Alternatívne navrhol rozsudok prvoinštančného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadal rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdiť. Žalovaný v konaní neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k ním prezentovaným tvrdeniam, nedokázal riadne odôvodniť a preukázať svoje tvrdenia. Subjektívna nespokojnosť s rozhodnutím ešte neznamená odňatie práva na spravodlivý proces. Závery žalovaného sú nesprávne do značnej miery. Absurdné stanovisko žalovaného má tendenciu skresľovať, zavádzať súd. Je nesporné, že prívesný vozík bol samostatne poistenou vecou, poisťovala sa zodpovednosť za škodu spôsobenú jeho prevádzkou, v prípade ak by postulát žalovaného mal spĺňať atribút pravdivosti, neexistoval by v praxi žiadny dôvod poisťovať pripojené vozidlá, nakoľko ich použitie sa vždy vzťahuje na pripojenie k ťahaciemu vozidlu. V tomto prípade škoda nebola spôsobená ťažnou silou ťahacieho vozidla, ale výlučne okolnosťami v prevádzke pripojeného vozidla. Poukázal na čl. 2 bod 2.2 a 2.4 Metodického umiernenia členov SKP 1/2005, ako aj komentár vydavateľstva C.H.BECK k § 427 Občianskeho zákonníka, Občiansky zákonník I, 2. vydání, 2019, s. 1523 - 1542, podľa ktorého skutočnosť, či škoda bola zapríčinená prevádzkou ťahacieho vozidla alebo prípojného vozidla, je nevyhnutné posúdiť na základe kritéria miery ovládateľnosti, kontroly a možnosti ovplyvnenia prevádzky ťahaného dopravného prostriedku ťažným dopravným prostriedkom. Z toho vyplýva, že škoda nebola zapríčinená ťažnou silou (teda zrýchlením) ťahacieho vozidla, nakoľko sila ťahacieho vozidla nanajvýš uviedla prípojné zariadenie do pohybu iba obvyklým spôsobom, ktorý nie je spôsobilý bez ďalšieho spôsobiť žiadnu škodu. V posudzovanom prípade škoda bola spôsobená výlučne prevádzkou pripojeného vozidla dôsledkom technickej závady (vplyvu korózie a nedostatočného servisu - udržiavania dopravného prostriedku v stave spôsobilom na prevádzku, na vznik nadmernej vôle) na zaisťovacom uzatváracom mechanizme spojovacej hlavice ťažného oja nákladného prívesu (tak, ako vyplýva z listinných dôkazov vykonaných v konaní pred prvostupňovým súdom), ktorá predstavuje neštandardnú a mimoriadnu okolnosť, diametrálne odlišnú od vplyvu pôsobenia ťažnej sily ťahacieho vozidla. Preto sa pridrižava už prezentovaného stanoviska, že škoda spôsobená prevádzkou jazdnej súpravy má pôvod v prevádzke prípojného vozidla, pretože je zapríčinená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke prípojného vozidla. Poukázal na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 13.07.2015 sp. zn. 26Cb/138/2012, ktorého závery sú v zhode s článkom 2. bod 2.2, bod 2.4 Metodického usmernenia členov SKP č. 1/2005. Uzavrel, že škoda spôsobená prevádzkou jazdnej súpravy má pôvod v prevádzke prípojného vozidla ak je zapríčinená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke prípojného vozidla a

to bez ohľadu na skutočnosť, že prípojné vozidlo bolo ťahané alebo tlačené ťahacím vozidlom, pričom toto ustanovenie sa použije aj na prípad, kedy je škoda spôsobená prípojným vozidlom bezprostredne po rozpojení jazdnej súpravy, ak toto rozpojenie je následkom okolnosti, ktorá zapríčinila škodu a má pôvod v prevádzke prípojného vozidla. Žiadal preto rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP) súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario, odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu ako správne postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Po preskúmaní veci dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, ktorý podložil i citáciou na vec aplikovaných právnych predpisov.

6. Z vykonaného dokazovania bolo nepochybne preukázané, že v danom prípade k odpojeniu pripojeného vozidla došlo v dôsledku technickej závady (vplyvu korózie a nedostatočného servisu - udržiavania dopravného prostriedku v stave spôsobilom na prevádzku) na zaistovacom, uzatváracom mechanizme spojovacej hlavice ťažného oja nákladného privesu a práve táto skutočnosť podľa názoru odvolacieho súdu má podstatný vplyv i na posúdenie zodpovednosti ťahacieho, prípadne pripojeného vozidla za vznik škodovej udalosti.

7. V zmysle čl. 2 bod 2.2 a 2.4 Metodického usmernenia členov SKP č. 1/2005, škoda spôsobená prevádzkou jazdnej súpravy má pôvod v prevádzke pripojeného vozidla ak je zapríčinená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke pripojeného vozidla a to bez ohľadu na skutočnosť, že pripojené vozidlo bolo ťahané alebo tlačené ťahacím vozidlom. Toto ustanovenie sa použije aj na prípad, kedy je škoda spôsobená pripojným vozidlom bezprostredne po rozpojení jazdnej súpravy, ak toto rozpojenie je následkom okolnosti, ktorá zapríčinila škodu a má pôvod v prevádzke pripojeného vozidla.

8. Vychádzajúc potom z mechanizmu škodovej udalosti a vyššie citovaného čl. 2 bod 2.2 a 2.4 Metodického usmernenia i odvolací súd v zhode s nezmeneným stanoviskom žalobcu a právnym záverom prvoinštančného súdu dospel k presvedčeniu, že v danom prípade žalovaný je nositeľom vecnej pasívnej legitímácie v predmetnom spore, čo by poisťovateľ pripojeného vozidla. V prejednávanej veci totiž ku škode došlo pripojným vozidlom bezprostredne po rozpojení jazdnej súpravy a toto rozpojenie bolo následkom okolnosti, ktorá zapríčinila škodu a má pôvod v prevádzke pripojeného vozidla (skorodované uzamykacie zariadenie, nedostatočný servis). Škoda bola zapríčinená výlučne prevádzkou pripojeného vozidla dôsledkom technickej závady, pričom išlo o okolnosti, ktoré majú pôvod v prevádzke pripojeného vozidla. V nadväznosti na to odvolací súd nemal dôvod odkloniť sa od právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 13.07.2015 sp. zn. 26Cb/138/2012 a rozsudok prvoinštančného súdu ako správny postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

9. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, v nadväznosti na čo mu vo vzťahu k žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

10. Toto rozhodnutie senátu Krajského súdu v Žiline bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)